

Armonie

Cârdei V. Mariana

În savana liniștită,
leoaica se odihnește,
își mijește ușor ochii
și în jurul ei privește.

Nici o boare nu adie,
totul pare nemișcat,
soarele-i o vâlvătaie,
aerul înfierbântat.

Leuțul ei, pus pe joacă,
de coadă o tot apucă,
încet se rostogolește
și apoi o ia la fugă.

Totul este-n armonie,
leul din tufiș apare,
îi privește preț de-o clipă
și își vede de plimbare.

Chef nu are, enervant,
scaieți-i atârână-n coamă
și un spin negru în labă,
chiar acum, l-a înțepat.

Scoate-un răget răgușit
și lungit în iarba mare,
spre leoaică lung privește,
cersind îndurare.

Și, leoaica-i tot femeie,
cum să-l vadă suferind?
Ea cu dinții-i scoate spinul
și îl linge mârâind.

Intuiesc, Regele junglei,
mândrul Leu cutezător,
îi va oferi leoaicei,
nopti fierbinți, pline de amor.